

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 1 marca 1947 r.

Nr 21

T R E Ś C :

D E K R E T Y :

- Poz.: 83 — z dnia 23 stycznia 1947 r. o organach administracji zaopatrzenia inwalidzkiego 213
84 — z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych 215

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 85 — z dnia 16 stycznia 1947 r. w sprawie poruczenia przymusowego ściągania niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych organom wykonawczym gmin miejskich i wiejskich oraz wydziałom wykonawczym komisji uzdrowiskowych 238

ROZPORZĄDZENIE

- 86 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 stycznia 1947 r. o organizacji i zakresie działania urzędów inwalidzkich pierwszej i drugiej instancji 239

O B W I E S Z C Z E N I E

- 87 — Ministra Apropowizacji i Handlu z dnia 7 lutego 1947 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Apropowizacji i Handlu z dnia 23 lutego 1946 r. w sprawie wykonania dekretu o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego 244

83

D E K R E T

z dnia 23 stycznia 1947 r.

o organach administracji zaopatrzenia inwalidzkiego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Tworzy się Główny Urząd Inwalidzki przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej oraz podległe mu urzędy inwalidzkie pierwszej i drugiej instancji jako organa administracji zaopatrzenia inwalidzkiego.

2. Główny Urząd Inwalidzki załatwia w ostatniej instancji całokształt spraw, dotyczących zaopatrzenia inwalidzkiego, sprawuje nadzór nad działalnością podległych mu organów administracji zaopatrzenia inwalidzkiego i wykonuje opiekę nad uprawnionymi do tego zaopatrzenia.

3. Główny Urząd Inwalidzki jest organem Ministra Pracy i Opieki Społecznej w sprawach zaopatrzenia inwalidzkiego zastrzeżonych ustawowo temu Ministrowi.

4. Na czele Głównego Urzędu Inwalidzkiego stoi Prezes, mianowany przez Prezesa Rady

Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

5. Minister Pracy i Opieki Społecznej sprawuje nadzór nad działalnością Głównego Urzędu Inwalidzkiego, wykonywaną w trybie ust. 2 niniejszego artykułu; w stosunku do organizacji lecznictwa osób uprawnionych do zaopatrzenia inwalidzkiego z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej współdziała Minister Zdrowia, któremu przysługuje prawo lustracji i żądania sprawozdań.

6. Regulaminy Głównego Urzędu Inwalidzkiego i podległych mu organów wydaje Minister Pracy i Opieki Społecznej w trybie zarządzenia.

7. Urzędy inwalidzkie pierwszej i drugiej instancji są urzędami niezespołonymi z władzami administracji ogólnej.

8. Minister Pracy i Opieki Społecznej ustali drogą rozporządzenia organizację i zakres działania urzędów inwalidzkich pierwszej i drugiej instancji.

Art. 2. 1. Tworzy się Państwową Radę Inwalidzką jako organ doradczy i opiniodawczy Głównego Urzędu Inwalidzkiego we wszystkich sprawach, dotyczących zaopatrzenia inwalidzkiego oraz opieki nad uprawnionymi do tego zaopatrzenia.

2. Państwowa Rada Inwalidzka obraduje pod przewodnictwem Prezesa Głównego Urzędu Inwalidzkiego.

3. W skład Państwowej Rady Inwalidzkiej wchodzi: trzech delegatów Ministra Obrony Narodowej, po jednym delegacie Ministrów: Zdrowia, Skarbu, Sprawiedliwości, Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Oświaty, Przemysłu, Apropowizacji i Handlu, Ziemi Odzyskanych, po jednym delegacie Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża, Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza i Centralnego Komitetu Opieki Społecznej, po trzech delegatów Związku Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację i Zarządu Głównego Związku Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej oraz sześć osób powołanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz.U.R.P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131), zmienionej ustawą z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 181), wprowadza się zmiany następujące:

1) W art. 6 skreśla się wyrazy: „Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości”.

2) W art. 8 ust. 2 wyrazy: „Ministrem Skarbu i Ministrem Administracji Publicznej” zastępuje się wyrazami: „Ministrem Obrony Narodowej”.

3) W art. 8 ust. 3 wyrazy: „Minister Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Minister Pracy i Opieki Społecznej”.

4) W art. 9 ust. 3 wyrazy: „referatu spraw inwalidzkich właściwego starostwa” zastępuje się wyrazami: „urzędu inwalidzkiego pierwszej instancji”.

5) W art. 9 ust. 5 skreśla się wyrazy: „w porozumieniu z Ministrem Skarbu”.

6) W art. 17 ust. 4 wyrazy: „wydadzą w drodze rozporządzenia Minister Pracy i Opieki Społecznej i Minister Skarbu” zastępuje się wyrazami: „wyda w drodze rozporządzenia Minister Pracy i Opieki Społecznej”.

7) W art. 26 skreśla się wyraz: „skarbo-
wa”.

8) W art. 31 ust. 3 wyrazy: „Minister Pracy i Opieki Społecznej może w porozumieniu z Ministrem Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki może”.

9) W art. 31 ust. 4 wyrazy: „Minister Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki”.

10) W art. 31 ust. 5 wyrazy: „Minister Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki”.

11) W art. 33 wyrazy: „Minister Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki”.

12) W art. 35 ust. 1 lit. a) wyrazy: „Ministra Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Głównego Urzędu Inwalidzkiego”.

13) W art. 40 ust. 3 wyrazy: „Minister Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki”.

14) W art. 43 ust. 6 wyrazy: „Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami: „Głównemu Urzędowi Inwalidzkiemu”.

15) W art. 51 ust. 1. lit. b) wyrazy: „Ministra Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki”.

16) W art. 55 ust. 1 wyrazy: „Minister Pracy i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki”.

17) W art. 68 wyrazy: „Minister Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki”.

18) W art. 70 wyrazy: „Ministrowi Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Głównemu Urzędowi Inwalidzkiemu”.

19) W art. 72 wyrazy: „upoważnia się Ministra Skarbu” zastępuje się wyrazami: „upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej” oraz skreśla się wyrazy: „Ministra Skarbu”.

20) W art. 75 wyrazy: „Minister Skarbu” zastępuje się wyrazami: „Główny Urząd Inwalidzki”.

21) W art. 78 skreśla się wyrazy: „i Ministrowi Skarbu” oraz „Ministrem Sprawiedliwości”.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Terminy i sposób przejmowania spraw inwalidzkich od władz skarbowych przez organa administracji zaopatrzenia inwalidzkiego, przewidziane dekretem niniejszym, ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze zarządzenia.

3. Do czasu przejęcia spraw inwalidzkich przez organa administracji zaopatrzenia inwalidzkiego (ust. 2) władze skarbowe załatwiają je w dotychczasowym zakresie.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Adam Kuryłowicz

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Obrony Narodowej:
Piotr Jaroszewicz

w/z Minister Spraw Zagranicznych:
Zygmunt Modzelewski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikolajczyk

84

D E K R E T

z dnia 28 stycznia 1947 r.

o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

C Z Ę Ś C I.

Przepisy ogólne.

D Z I A Ł I.

Właściwość władz i organów egzekucyjnych.

Art. 1. 1. Do przymusowego ściągania świadczeń pieniężnych, które mogą być ściągane na podstawie obowiązujących przepisów w trybie administracyjnym, oraz do składania wniosków o wszczęcie i do popierania egzekucji sądowej tych świadczeń w przypadkach, w których droga egzekucji sądowej jest przewidziana w niniejszym dekrete, właściwe są urzędy skarbowe, jeżeli dekret niniejszy nie dopuszcza wyjątków.

2. Minister Skarbu może poruczyć w drodze rozporządzenia przymusowe ściąganie

określonych rodzajów świadczeń pieniężnych, przypadających na rzecz Skarbu Państwa, innym władzom administracji skarbowej niż wymienione w ust. 1.

3. Rada Ministrów może poruczać w drodze rozporządzenia przymusowe ściąganie niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych innym władzom niż wymienione w ust. 1. Władze te będą mogły stosować tylko te środki egzekucyjne, które przewidziane są w dziale I, w dziale II rozdział I, z wyjątkiem egzekucji z wierzytelności pieniężnych i innych praw majątkowych, zabezpieczonych na nieruchomościach, oraz w dziale III rozdział II części II niniejszego dekretu. Poza tym do postępowania egzekucyjnego tych władz będą miały odpowiednie zastosowanie przepisy niniejszego dekretu.

4. Rada Ministrów może wyłączać w drodze rozporządzenia spod działania niniejszego dekretu przymusowe ściąganie niektórych świadczeń pieniężnych. Rozporządzenia te określa rodzaje świadczeń pieniężnych, podmioty uprawnione do ich ściągania oraz przepisy, które będą miały zastosowanie do przymusowego ściągania tych świadczeń.